

บทที่ 5

วิวัฒนาการนวนิยายอเมริกัน (The Development of American Novel)

วรรณคดีในอเมริกาเริ่มปรากฏในราวปลายศตวรรษที่ 17 ซึ่งเป็นระยะที่ยังเป็นประเทศอาณานิคมของอังกฤษ แต่ผลงานยังมีน้อยมาก เพราะเป็นระยะที่กำลังก่อร่างสร้างประเทศ ในช่วงเวลาเดียวกันวรรณคดีในยุโรป และอังกฤษได้เจริญรุ่งเรืองมาช้านานแล้ว สำหรับวรรณคดีอเมริกันในระยะแรกส่วนใหญ่จะเขียนเป็นร้อยแก้ว และมีลักษณะเป็นจดหมายเหตุ บันทึกเหตุการณ์ หรือประวัติศาสตร์ เช่น ผลงานของ John Smith, William Bradford, Thomas Morton และ William Bartram เป็นต้น งานเขียนเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นสภาพภูมิประเทศ และความเป็นอยู่ของคนอเมริกันในสมัยนั้น แต่นักเขียนบางคนพอใจที่จะระบายสีผลงานให้มีลักษณะเกินความจริง เพื่อให้เป็นที่น่าตื่นเต้นของคนยุโรปที่ประสงค์จะได้เห็นสภาพป่าเถื่อน และแปลกประหลาด ดังเช่น William Bartram พยายามที่จะ “Wrote of America as Europeans liked to hear of it” โดยพรรณนาอเมริกาว่าเป็น “a strange remote world, lush in vegetation and teeming with wild life.” นอกจากนี้ Bartram ยังได้บรรยายสภาพความยากลำบากว่าเป็น “a sleepless night spent alone in swamp, surrounded by terrifying reptiles and tormented by mosquitoes, he greets the dawn with a brisk exclamation of relief, and pursues his investigations with the utmost good humour.”¹

แม้สิ่งที่ Bartram พรรณนานั้น จะเกินความจริงไปบ้าง แต่ก็ได้แสดงให้เห็นลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของประเทศอเมริกา ซึ่งจะเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญของนักเขียน ในสมัยต่อ ๆ มานั้นคือ “the poetry of wilderness” ซึ่งได้กลายมาเป็น “theme” ของนักเขียนอเมริกันทุกยุคทุกสมัย

สำหรับงานเขียนอื่นๆ นอกจากนี่จะเป็นรูปของการโฆษณาชวนเชื่อ เช่นการเขียนบทความทางการเมืองของ Benjamin Franklin และ Thomas Paine หรือเป็นในรูปของการสอนศาสนา เช่น ผลงานของ Thomas Hooker และ Thomas Shepherd

¹Marcus Cunliffe, *The Literature of the United States*, p. 42.

ส่วนวรรณคดีประเภทที่มีวิวัฒนาการล่าสุดในอเมริกา คือ นวนิยาย ซึ่งเริ่มปรากฏในราวปลายศตวรรษที่ 18 ล้าหลังนวนิยายในยุโรปและในอังกฤษหลายปี สำหรับประเทศอังกฤษเริ่มมีการเขียนนวนิยายในราวปี 1719 และได้มีการส่งนวนิยายอังกฤษมาเผยแพร่ในอเมริกาด้วยนักเขียนที่เป็นที่นิยมในอเมริกา คือ Daniel Defoe, Henry Fielding, Samuel Richardson, Tobias Smollett และ Thomas Sterne นักเขียนเหล่านี้มีอิทธิพลต่อนักเขียนนวนิยายอเมริกันในระยะแรกมาก วิวัฒนาการของนวนิยายอเมริกันเริ่มต้นเมื่อประเทศอเมริกาได้เป็นเอกราชแล้ว ทั้งนี้ก็เพราะในระยะก่อนหน้านั้นมีปัจจัยหลายอย่างที่ไม่อำนวยให้มีการเขียนนวนิยาย กล่าวคือ

1. สภาพบ้านเมืองในระยะศตวรรษที่ 17 และ 18 อเมริกากำลังอยู่ในภาวะของการก่อสร้างตัว เพราะเพิ่งอพยพเข้าไปตั้งประเทศ ฉะนั้นจึงต้องทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ และความสามารถทั้งหมดไปในการสร้างประเทศ ไม่มีเวลามาเอาใจใส่กับการสร้างวรรณกรรม ซึ่งเป็นงานประณีตและต้องการเวลามาก วรรณกรรมที่ปรากฏในระยะนี้จะเป็นประเภทบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ มากกว่าจะเป็นงานประเภทที่ต้องอาศัยจินตนาการ และต้องอาศัยความชำนาญอย่างมาก การเขียนโคลงกลอนและบทละครก็มีบ้าง แต่ส่วนใหญ่จะมีจุดหมายอย่างอื่นแอบแฝงด้วย เช่น การเผยแพร่ศาสนา หรือแนวความคิดทางการเมือง แต่มิใช่เป็นการผลิตวรรณกรรมในฐานะของงานศิลปะ

2. การขาดความรู้ความชำนาญ เนื่องจากนวนิยายเป็นงานประพันธ์แบบใหม่ ซึ่งมีกฎเกณฑ์แตกต่างไปจากวรรณคดีประเภทอื่นๆ นักเขียนอเมริกันจึงจำเป็นต้องใช้เวลาศึกษาวิธีการจากผลงานของชาวอังกฤษและยุโรป แต่นวนิยายอังกฤษที่นิยมเขียนกันระยะแรกนั้นเป็นประเภท “novels of manners” ซึ่ง “assumed that the essential values of life emerge from the processes of society” นวนิยายประเภทนี้จะสะท้อนสภาพสังคมที่เป็นอันหนึ่งอันเดียว มีขนบธรรมเนียมที่เป็นของตนเองโดยเฉพาะ สภาพนี้ต่างจากอเมริกา ซึ่งเพิ่งจะตั้งประเทศในดินแดนที่กว้างใหญ่ ผู้คนตั้งบ้านเรือนกระจัดกระจายกัน และมาจากหลายเชื้อชาติ ศาสนา อเมริกายังอยู่ในสภาพที่เป็น “Shifting Society trying to discover their own moral and social values” ฉะนั้นจึงเป็นการยากสำหรับนักเขียนอเมริกันที่จะเลียนแบบการเขียนในลักษณะนี้ได้

3. ด้านศาสนา ผู้คนที่อพยพมาอยู่ในประเทศอเมริกาในระยะแรกส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคร่งศาสนา พวกเขามีความคิดว่า อเมริกาเป็นดินแดนของพระเจ้า โดยเฉพาะกลุ่มที่ตั้งรกรากใน New England ที่เป็นพวก Puritans และเป็นพวกที่มีการศึกษามีความสามารถที่จะผลิตวรรณกรรมได้อย่างดี แต่คนกลุ่มนี้มีความเห็นว่า คนเราไม่ควรจะมุ่งแสวงหาความเพลิดเพลิน แต่ควรจะมุ่งหน้าทำงานหนัก สำหรับนวนิยายซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะ “to give pleasure” จึงไม่ได้รับการสนับสนุนเลย เพราะขัดกับความเชื่อทางด้านศาสนาโดยตรง นอกจากนี้ผู้นำของอเมริกาหลายคนในระยะนั้นก็มีความเห็นในทำนองเดียวกัน เช่น Jefferson แสดงความเห็นว่าเป็น “a great obstacle to

education” ส่วน Madison ก็กล่าวว่า “poetry, wit and criticism, romances, plays, etc, deserves but a small portion of a man’s time.”

4. การขาดแคลนตลาดในการจำหน่าย เพราะคนอเมริกันในระยะนั้นส่วนใหญ่ยังใ้การศึกษาอยู่ พวกที่มีการศึกษาซึ่งส่วนใหญ่เป็นพวกเคร่งศาสนา ก็ไม่ให้ความสนใจในวรรณกรรมประเภทนวนิยาย ส่วนผู้ที่สนใจอ่านนวนิยายที่มีเป็นส่วน้อย ก็นิยมอ่านหนังสือที่ส่งมาจากประเทศยุโรป หรืออังกฤษ ประกอบกับในระยะนั้นยังไม่มี การควบคุมลิขสิทธิ์ เจ้าของผู้พิมพ์ในอเมริกาจึงสามารถนำผลงานจากต่างประเทศมาตีพิมพ์ซ้ำได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ฉะนั้นคนอเมริกันโดยทั่วไปจึงยังไม่เห็นความจำเป็นในการต้องผลิตนวนิยายอเมริกันขึ้นมาเอง

ลักษณะของนวนิยายอเมริกันในระยแรกส่วนใหญ่จะเป็นการเลียนแบบด้านเทคนิคการเขียนจากนวนิยายของยุโรปและอังกฤษ เพียงแต่พยายามมุ่งเนื้อหาสาระจากสิ่งรอบตัว นักเขียนคนสำคัญในรุ่นแรกก็คือ Cooper ผู้ซึ่งได้มีส่วนในการสร้าง American mythology ขึ้น โดยการวาดภาพ “the daring frontiersman and the bold Indian”

ในระยต่อมาเมื่อบ้านเมืองเจริญขึ้น การคมนาคมสะดวก การศึกษาแพร่หลายนักเขียนได้เรียนรู้ลักษณะวิธีการเขียนนวนิยายดีขึ้น เพราะได้มีโอกาสศึกษาผลงานของนักเขียนคนอื่น ๆ ทั้งในและนอกประเทศ นอกจากนี้สภาพสังคม ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมมีลักษณะเด่นเฉพาะตัวขึ้น นักเขียนจึงได้นำสิ่งเหล่านี้มาเป็นวัตถุดิบในการเขียน ประกอบกับความสามารถส่วนตัวในการสร้างจินตนาการ การมีความคิดสร้างสรรค์ และการเลือกวิธีการเขียนที่เหมาะสม ทำให้ผลงานในระยนี้มีลักษณะเป็น American novel ที่แท้จริง ดังเช่น Hawthorne ซึ่งเขียนผลงานสะท้อนภาพ Puritans in New England สมัยเป็นอาณานิคม และวิเคราะห์ผลของบาปที่มีต่อมนุษย์ ส่วน Melville ก็เขียนนวนิยายที่แสดงให้เห็นปัญหาของความชั่วร้ายในโลกเช่นกัน ในนวนิยายเรื่องเอก คือ **Moby Dick**

หลังจากอเมริกาต้องประสบกับปัญหาความขัดแย้งด้านอุดมการณ์ ซึ่งนำไปสู่ Civil War ในกลางศตวรรษที่ 19 ประเทศอเมริกาต้องประสบกับความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ มากมาย ซึ่งมีผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม และจิตใจของชาวอเมริกันทั้งประเทศ สภาพเช่นนี้ทำให้นักเขียนได้แบ่งกันเป็นหลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มก็พยายามจะผลิตผลงานเพื่อสะท้อนภาพชีวิตจริงที่เขาพบเห็น เช่น นักเขียนในกลุ่ม the local color movement เขียนนวนิยายที่สะท้อนลักษณะพิเศษเฉพาะท้องถิ่น นักเขียนในกลุ่ม realism สนใจจะเสนอภาพชีวิตทั่วไป ที่พบเห็นในอเมริกา ส่วนนักเขียนในกลุ่ม naturalism มุ่งเสนอภาพชีวิตอันลำเค็ญ เพื่อแสดงให้เห็นว่าชีวิตมนุษย์เราต้องประสบกับการต่อสู้ และปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ตลอดเวลา

ในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 การเขียนนวนิยายของอเมริกาได้ขยายตัวมากขึ้น มีนักเขียนเกิดขึ้นมากมาย แต่ละคนก็เสนอผลงานสะท้อนภาพสังคมของอเมริกาในด้านต่าง ๆ รวมทั้งแสดงความสนใจต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลกรอบด้านด้วย โดยเฉพาะผลของสงครามที่มีผลกระทบต่อสภาพสังคมและจิตใจของประชาชนอย่างใหญ่หลวง ในระยะนี้เองที่การเขียนนวนิยายของอเมริกาได้รับการยกย่องอย่างเป็นทางการทั่วโลก กล่าวคือในปี 1930 ได้มีการประกาศให้รางวัล Nobel Prize สาขาวรรณคดีแก่ Sinclair Lewis ในฐานะที่เขียนนวนิยายที่ดีเด่น แม้ว่านวนิยายอเมริกันจะเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศมาเป็นเวลานานแล้ว แต่การได้รับรางวัลในครั้งนี้ นับเป็นการยกย่องอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรก และแสดงให้เห็นความสำคัญของนักเขียนนวนิยายอเมริกันในสายตาของนานาชาติ

I. THE EARLY AMERICAN NOVEL

วรรณกรรมประเภทนวนิยายได้เริ่มเป็นที่สนใจในอเมริกา ในระยะที่ประเทศเป็นเอกราชแล้วราวปลายศตวรรษที่ 18 ในตอนเริ่มแรกนั้น นักเขียนอเมริกันต้องอาศัยวิธีเลียนแบบผลงานของคนอังกฤษทั้งด้านการสร้าง plot เรื่อง และเทคนิคต่างๆ โดยอาศัยเพียง setting เท่านั้นที่เป็นสภาพภูมิประเทศในอเมริกา ผลงานในขั้นเริ่มต้นนี้ จึงออกมาในรูปของ romance บรรยายถึงสภาพดินแดนกว้างใหญ่ที่ยังไม่ค่อยมีผู้อยู่อาศัย การสร้างตัวละครก็เป็นแบบง่าย ๆ เล่าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นตอน ๆ ไม่ค่อยคำนึงถึงความต่อเนื่องระหว่างตอนเท่าใดนัก การดำเนินเนื้อเรื่องมีลักษณะเป็นแบบ melodrama สะท้อนออกมาในรูปของการใช้อารมณ์รุนแรงต่าง ๆ นวนิยายบางเรื่องแสดงให้เห็นความขัดแย้งด้านจิตใจ และศีลธรรมของตัวละคร

สำหรับผลงานที่เรียกว่า เป็นนวนิยายอเมริกันชิ้นแรก คือ **The Power of Sympathy** (1789) ของ William Hill Brown (1765-1793) นวนิยายเรื่องนี้มีลักษณะเป็น domestic novel มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับชีวิตภายในครอบครัว สำหรับวิธีการเขียน Brown ได้รับอิทธิพลจาก Samuel Richardson นักเขียนนวนิยายอังกฤษที่มีชื่อเสียงในระยะนั้น โดยได้ใช้วิธีการดำเนินเรื่องแบบเขียนจดหมายโต้ตอบกัน (epistolary method) และดำเนินเนื้อเรื่องในลักษณะ melodrama ผสมกับ sentimentalism เนื้อเรื่องเกี่ยวพันกับการล่อลวง (Seduction)

นักเขียนคนสำคัญอีกคนหนึ่ง คือ Hugh Henry Brackenridge (1748-1816) ซึ่งงานเขียนของเขาได้รับอิทธิพลจากนักเขียนในยุโรปหลายคน เช่น Rabelais และ Montaigne นวนิยายเรื่องแรกของเขา คือ **Modern Chivalry** เขียนในลักษณะเป็น picaresque novel มี 5 ตอนด้วยกัน และนำออกเผยแพร่ระหว่าง 1792-1815 ในนวนิยายเรื่องนี้ Brackenridge ได้เลียนแบบการวาง plot เรื่อง และการสร้างตัวละครจากเรื่อง **Don Quixote** ของ Cervantes แต่ใช้สภาพ

บ้านเมืองของอเมริกาเป็นฉากในการดำเนินเรื่อง ในนวนิยายเรื่องนี้ Brackenridge ได้เขียน satire ความล้มเหลวของลัทธิประชาธิปไตยในระบบการเมืองของอเมริกา โดยผ่านตัวละครเอก 2 คน คือ Captain Ferrago กับคนใช้สนิท คือ Teague O'Regan นวนิยายเรื่องนี้สะท้อน สภาพอเมริกา ภาคตะวันตกโดยเฉพาะแถบ Pennsylvania รวมทั้งสถาบันสำคัญ ๆ ในขณะนั้น

Charles Brockden Brown (1771-1810) เป็นนักเขียนนวนิยายอเมริกันคนแรก ที่ยึดอาชีพการเขียนหนังสืออย่างจริงจัง เพราะมีจุดประสงค์ที่จะพยายามเขียน “a truly American novel” แต่ไม่ประสบความสำเร็จเพราะ Brown ยังคงอาศัยผลงานของนักเขียนยุโรปและอังกฤษเป็นแนวทาง ในการวาง plot เรื่อง การวางโครงสร้างและวิธีการเขียน เป็นต้น อย่างไรก็ตามเขาได้อาศัยเหตุการณ์รอบ ๆ ตัวมาเป็นพื้นฐานในการเขียนเรื่องของเขา ผลงานของเขาแสดงถึงความสนใจในการวิเคราะห์จิตใจ และความสามารถในการใช้ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง Gothic romance และชีวิตแปลก ๆ ที่เขาพบเห็น

นวนิยายเรื่องเอกของ Brown คือ **Wieland** (1798) ซึ่งมีลักษณะเป็น Gothic romance เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความลึกลับน่ากลัวในลักษณะเดียวกับนวนิยายของ Horace Walpole และ Mrs. Ann Radcliffe นักเขียนชาวอังกฤษ แต่ Brown ได้แสดงให้เห็นว่านวนิยายของเขาต่างจาก Gothic romance ของนักเขียนต่างชาติ โดยเขา “avoided some of the absurdities of Gothic fantasy. He was interested in states of mind than in puerile superstitions, Gothic castles, and chimeras”¹ Brown ได้อธิบายปรากฏการณ์ลึกลับสยองขวัญออกไปในรูปของการวิเคราะห์เชิงวิทยาศาสตร์ และการวิเคราะห์เชิงศาสนากับปรัชญา เพื่อมิให้ผู้ผู้อ่านมองายกับเรื่องไสยศาสตร์ อำนาจลึกลับต่าง ๆ นอกจากนี้ยังต้องการแสดงว่าเรื่องชีวิตในอดีตจะมีอิทธิพลต่อจิตใจของมนุษย์ เราอย่างมาก ผู้ที่มีจิตใจอ่อนไหวและมองายในทางใดทางหนึ่ง เช่นศาสนา ก็มักจะถูกชักจูงให้ไขว้เขวได้ง่ายกว่าผู้ที่มีจิตใจหนักแน่นรู้จักใช้เหตุผล Brown ได้แสดงทัศนะว่า ภาวะจิตใจมนุษย์ เป็นสิ่งที่เข้าใจได้ยาก เขาได้ตั้งปัญหาว่า “human actions are completely understandable on the basis of sense impressions” หรือ “Ideas exist in our minds that can be accounted for by no established law”²

นอกจากนวนิยายเรื่องนี้แล้ว Brown ยังเขียนนวนิยายในแนวอื่นอีก เช่น **Ormond** (1799) และ **Arthur Mervyn** (1800) เป็นแบบ picaresque novel ส่วน **Edgar Huntley** (1799) เป็น frontier novel เกี่ยวกับสภาพชายแดน และอินเดียนแดง

¹Marcus Cunliffe, *The Literature of the United States*, p. 43.

²Willis Wager, *American Literature : A World View*, p. 54.

นักเขียนที่สำคัญที่สุดในสมัยแรกนี้ คือ James Fenimore Cooper (1789-1851) เขาเกิดในเมือง Burlington, New Jersey แต่ย้ายไปอยู่ใน Cooperstown ตั้งแต่ปี 1790 ใช้ชีวิตในวัยเด็กที่ไร่ริมฝั่ง Lake Otsego เคยเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย Yale แต่ไม่สำเร็จ เขาเคยเป็นทหารเรือระหว่างปี 1806-1811 หลังจากแต่งงานแล้วก็ดูแลกิจการของตนอยู่ระยะหนึ่ง ก่อนจะย้ายไปอยู่ใน New York และไปทำงานในสถานกงสุลในยุโรป

Cooper ได้เริ่มนวนิยายเรื่องแรก คือ **The Precaution** (1819) โดยเลียนแบบ “Novels of manners” ของ Jane Austen แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ในภายหลัง Cooper จึงได้ค้นพบว่า “what is interesting is not necessary something far away but can be founded in the here and now. The sea, the frontier, the soldier, the settler, and the Indian would be his themes”¹ ฉะนั้นเขาจึงนำเอาประสบการณ์ในด้านต่างๆ ในชีวิตของเขามาเป็นวัตถุดิบในการเขียนนวนิยายของเขา เช่น ความทรงจำในวัยเด็ก การใช้ชีวิตในทะเล เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของประเทศ เป็นต้น

ผลงานชิ้นแรกที่น่าชื่อเสียงให้ Cooper คือ **The Spy** (1821) ซึ่งเขียนในลักษณะ historical romance เกี่ยวกับประวัติศาสตร์อเมริกาในสมัยสงครามกบฏเอกราช นวนิยายเรื่องนี้ทำให้เขากลายเป็นคู่แข่งของ Sir Walter Scott นักเขียนอังกฤษในสมัยเดียวกัน สิ่งหนึ่งที่ทำให้เรื่อง **The Spy** ของ Cooper เป็นที่นิยมอ่านกันแพร่หลายก็คือ การดำเนินเรื่องอย่างเป็นกลาง มิได้เขียนสนับสนุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ในระยะต่อมาเขาได้เขียนเรื่อง **The Pioneers** (1823) ซึ่งได้สร้างตัวละครสำคัญขึ้นมา คือ Natty Bumppo ซึ่งต่อมาได้กลายเป็น “an American hero myth” ผู้ซึ่ง “stands as a protest, on behalf of simplicity and perfect freedom against encroaching law and order”² ในนวนิยายเรื่องนี้ Cooper ได้สะท้อนให้เห็นสภาพป่าเขาของบริเวณ Lake Otsego และความสัมพันธ์ระหว่างคนผิวขาวกับอินเดียนแดง แม้ Cooper จะไม่มีโอกาสรู้จักอินเดียนแดงโดยตรง แต่การเขียนของเขาก็แสดงให้เห็นว่า เขาได้ทำการศึกษาค้นคว้ามาอย่างดี เมื่อนวนิยายเรื่องนี้ได้รับการต้อนรับจากผู้อ่านเป็นอย่างดี Cooper จึงได้เขียนนวนิยายในลักษณะนี้อีก 4 เล่ม รวมเรียกว่าเป็นนวนิยายชุด Leatherstocking Tales โดยมี Natty Bumppo เป็นตัวละครเอก

นวนิยายอีก 4 เล่ม คือ **The Last of the Mohicans** (1826) เป็นการผจญภัยของสงครามระหว่างอินเดียนแดงกับฝรั่งเศส บริเวณ Lake George ในปี 1757 **The Prairie** (1827) เป็นภาพของ Natty ในวัยชรา แสดงภาพการขยายตัวของอเมริกาไปทางตะวันตก ซึ่งมีผลทำให้

¹Jorge Luis Borger, *An Introduction to American Literature*, p. 14

²Norman Foerster, *American Poetry and Prose*, p. 340.

บรรดานายพราน คนนำทางต้องอพยพหนีไปเรื่อยๆ เพื่อจะใช้ชีวิตอย่างสงบในป่าท่ามกลางธรรมชาติ **The Pathfinder** (1840) เป็นฉากการทำสงครามระหว่างอินเดียนแดงกับฝรั่งเศส บริเวณ St. Lawrence และ Lake Ontario County ส่วน **The Deerslayer** (1841) แสดงถึงชีวิตในวัยหนุ่มของ Natty และความสัมพันธ์ระหว่างเขากับ Chingachgook หัวหน้าเผ่าอินเดียนแดง อันเป็นมิตรภาพที่ยิ่งใหญ่ที่สะท้อนให้เห็นความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล

นอกจากนี้ Cooper ยังเป็นผู้เริ่มเขียนนวนิยายอีกประเภท คือ การผจญภัยในท้องทะเล ในเรื่อง **The Pilot** (1824) ซึ่ง Cooper ต้องการจะพิสูจน์ว่า สามารถเขียนได้ดีกว่า **The Pirate** ของ Sir Walter Scott เพราะเขาเคยผ่านประสบการณ์ในด้านนี้มาด้วยตนเองจริงๆ ในนวนิยายเรื่องนี้ Cooper สามารถจะบรรยายภาพได้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการผจญภัยในทะเล สภาพการณ์ใช้ชีวิตของกลาสีเรือ รวมทั้งศัพท์เทคนิคเกี่ยวกับการเดินเรือ ข้อบกพร่องอย่างเดียวของเขา คือ การสร้างตัวละครฝ่ายหญิงที่ไม่เป็นธรรมชาติ นวนิยายในลักษณะนี้มีอีกหลายเรื่อง เช่น **Red Rover** (1827); **The Water Witch** (1830); **The Two Admirals** (1842)

ระหว่างปี 1826–1833 Cooper ได้ใช้ชีวิตอยู่ในยุโรป เขาได้สังเกตหลักปรัชญาการเมืองและสภาพสังคมของประเทศต่างๆ ในยุโรป และได้นำมาเขียนวิจารณ์ไว้ในนวนิยายชุดที่เกี่ยวกับยุโรป คือ **The Bravo** (1831); **The Heidenmauer** (1832) และ **The Headsman** (1833) นอกจากนี้ยังได้เขียนนวนิยาย วิจารณ์สภาพสังคมในอเมริกันด้วย คือ **Satanstoe** (1845); **The Chainbearer** (1846) และ **The Redskins** (1845–46) เป็นเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวอเมริกันครอบครัวหนึ่งใน 3 ชั่วอายุคน

กล่าวโดยทั่วไป Cooper เป็นนักเขียนนวนิยายที่มีผลงานมาก และเป็นผู้ริเริ่มการนำเนื้อเรื่องในลักษณะต่างๆ มาเป็นวัตถุดิบในการเขียน นอกจากนี้เขายังแทรกข้อคิดเห็นต่างๆ ไว้ในผลงานของของเขาด้วย ฉะนั้นเขาจึงได้รับคำวิจารณ์ว่า “the pioneering was not so much in literary style and artistic finish as in thought and in feeling conveyed through the subject-matter of forest, sea and human society. He tended to make his writing not an end in itself but a means to an end—moral, political, social, religious.”¹

นักเขียนคนสุดท้ายที่ควรกล่าวถึงในสมัยนี้ คือ William Gilmore Simms (1806–70) ซึ่งเป็นตัวแทนของนักเขียนภาคใต้คนแรก นวนิยายเรื่องแรกของเขา คือ **Martin Faber** (1833) เป็นเรื่องเกี่ยวกับอาชญากรรม โดยได้รับอิทธิพลจาก Godwin และ Brocken Brown ต่อมาเขาได้หันมาเขียน romance เกี่ยวกับภาคใต้ คือ **Guy Rivers: A Tale of Georgia** (1834)

¹Willis Wager, **American Literature** : A World View, p. 62.

สำหรับนวนิยายเรื่องเอกของเขาคือ **The Yemassee** (1835) เกี่ยวกับการตั้งรกรากของคนผิวขาว ในเขตของอินเดียนแดง สะท้อนให้เห็นภาพการใช้ชีวิตของชาวอินเดียนแดงในเขตกักกันในเรื่องนี้ Simms ได้บรรยายภาพอินเดียนแดงได้อย่างชัดเจน เพราะเขามีประสบการณ์โดยตรงในเรื่องนี้ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นชนบทรอบนิคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างคนผิวขาวและอินเดียนแดง

นอกจากนี้ Simms ยังได้เขียนนวนิยายอีกหลายเรื่องที่สะท้อนภาพชีวิตชาวใต้ **The Partisan** (1835); **Woodcraft** (1854); **The Forayers** (1855); **Eutaw** (1856) ภาพประวัติศาสตร์สเปน เช่น **Pelay** (1838); **The Damsel of Darien** (1839); **Count Julian** (1845) และภาพชีวิตบริเวณชายแดน เช่น **Richard Hurdis** (1835); **Border Beagles** (1840); **Beauchampe** (1842); **Charlemant** (1856)

II. THE ROMANTIC PERIOD

ในระยะต้นศตวรรษที่ 19 ได้มีการเคลื่อนไหวทางแนวความคิดแบบใหม่เรียกว่า Romanticism ซึ่งเริ่มต้นจากในยุโรป คือ เยอรมัน ฝรั่งเศส และอังกฤษ ความเคลื่อนไหวในแนวใหม่นี้มิใช่ระบบหรือวิธีการเขียนแบบใหม่ แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงความคิด ด้านทัศนคติในการมองโลกและการเข้าใจชีวิต โดยนักปราชญ์ในกลุ่มนี้มีความเบื่อหน่ายต่อแนวความคิดแบบ Neo-classicism ซึ่งเน้นความสำคัญของแบบแผนและกฎเกณฑ์ การใช้ภาษาที่ชัดเจนและราบรื่น ความเคร่งขรึมและสง่างาม ความคิดที่หลักแหลมและการใช้เหตุผล สำหรับนักปราชญ์กลุ่มใหม่สิ่งเหล่านี้มิใช่ปัจจัยสำคัญในการผลิตวรรณกรรม พวกเขาจึงหันมาให้ความสำคัญต่อบุคคล (individual) ความเป็นอิสระในการแสดงอารมณ์และความคิดเห็น รวมทั้งการใช้จินตนาการ นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญต่อดีด และธรรมชาติ ในการเขียนก็สนใจด้านเนื้อหาสาระมากกว่ากฎเกณฑ์ต่างๆ

แนวความคิดแบบนี้ได้แพร่หลายมาถึงอเมริกาในระยะเวลาไม่นานนักและรุ่งเรืองมาก นักเขียนอเมริกันได้นำแนวความคิดนี้มาผสมผสานกับวัตถุดิบที่มีอยู่ในมือ ประกอบกับความสามารถเฉพาะตัว เพื่อผลิตนวนิยายของตน และปรากฏว่าเป็นผลงานดีเด่นทัดเทียมผลงานของนักเขียนต่างชาติในระยะเดียวกัน ปัจจัยที่อำนวยให้วรรณคดีอเมริกันในระยะนี้เจริญรุ่งเรืองมากก็คือ

“One was America’s patriotic nationalism, crude but capable of idealistic refinement. Another was its democratic society, with far more liberty, equality, and fraternity than in the aristocratic eighteenth century. Another was the emphasis on the single man, the self-reliant man, encouraged both by a laissez-faire economy and the individualism of the frontier. Another was the mood of optimism natural in a land of opportunity”¹

¹Norman Foerster, *American Poetry and Prose*, p. 266.

ส่วนลักษณะสำคัญของ Romanticism ที่ปรากฏเด่นชัดในนวนิยายอเมริกันในยุคนี้ คือ

1. การให้ความสำคัญต่อธรรมชาติ โดยมีทัศนะว่า เป็นสิ่งที่สวยงามและทรงพลัง มีอำนาจเร้นลับที่มนุษย์ไม่อาจเข้าใจได้ และเป็นต้นกำเนิดแห่งศาสตร์ทั้งปวงในจักรวาล ดังเช่น ในผลงานของ Melville แต่ตามทัศนะของ Melville ธรรมชาติเป็นสิ่งที่มีความน่ากลัว ในบางครั้งก็อำนาจประโยชน์แก่มนุษย์ แต่ในบางขณะก็มีความน่ากลัวอย่างร้ายแรงเช่นกัน

2. การให้ความสำคัญต่อ “Common man” เนื่องจากมีความเชื่อมั่นในความเท่าเทียมกันของมนุษย์ ดังเช่นที่ Emerson นักปรัชญาคนสำคัญของยุคนี้ได้กล่าวว่า “Each man shall feel the world is his, and man shall treat with man as a sovereign state with a sovereign state”¹ เช่นการที่ Melville ให้ความสำคัญกับชาวเกาะ ซึ่งเป็นพวกป่าเถื่อนที่ไร้อารยธรรมในสายตาของผิวขาว โดยเรียกว่าเป็น “the noble savage”

3. การให้ความสำคัญต่อปัจเจกบุคคล โดยมีความเห็นว่ามนุษย์ทุกคนย่อมมีความแตกต่างกัน และมีความเป็นอิสระ แต่ละคนควรจะเป็นตัวของตัวเอง และควรแสวงหาความสุขตามวิถีทางของตน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ Hawthorne ได้อภิปรายไว้ในเรื่อง **The Scarlet Letter** เช่นกัน

4. การใช้สัญลักษณ์ เพื่ออธิบายถึงสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายในจิตใจและวิญญาณของมนุษย์เรา และสำรวจต้นกำเนิดที่ลึกลับของพฤติกรรม และการตัดสินใจด้านศีลธรรม สำหรับ Hawthorne จะใช้สัญลักษณ์ในรูปของ “man’s conflict with the vestiges of the past, indelibly fixed in his moral nature and his social environment ซึ่งเป็นสังคม Puritan ใน New England ส่วน Melville “drew symbols from land and sea for his explorations into the shadowed heart of the universe.”²

5. ภาพในอดีต นับเป็นแรงดลใจอีกอย่างหนึ่งในการเขียนนวนิยายอเมริกันในระยะนี้ โดยเฉพาะ religious spirit ซึ่งฝังรากลึกอยู่ในจิตใจชาวอเมริกันมาตั้งแต่แรกตั้งอาณานิคม ในฐานะเป็น “an enduring reverence and a sensitive conscience”³

Nathaniel Hawthorne (1804–1864) เป็นนักเขียนนวนิยายอเมริกันคนสำคัญในยุคนี้ เขาเกิดในเมือง Salem, Massachusetts มาจากตระกูลที่เคยรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยอเมริกายังเป็นอาณานิคม บิดาเสียชีวิตตั้งแต่อายุได้ 4 ปี เขาจึงใช้ชีวิตอยู่กับมารดาในรัฐ Maine เขาเป็นคนชอบ

¹Ibid., p. 279.

²Sculley Bradley and other. *The American Tradition in Literature* Vol. 1, p. 438

³Norman Foerster, *American Poetry and Prose*, p. 266.

อ่านหนังสือมาตั้งแต่วัยเด็ก ได้รับการศึกษาขั้นสุดท้ายที่ Bowdoin College เคยร่วมงานกับกลุ่ม Transcendentalists ในการจัดตั้ง the Brook Farm Community ที่ West Roxbury ใน Massachusetts เพื่อทดลองตั้งประชาคมที่ให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะ เป็น ปัญญาชนหรือกรรมอาชีพ แต่ในที่สุดก็ต้องล้มเหลว เพราะปัญหาในระหว่างสมาชิกของประชาคม นอกจากนี้ยังเคยทำงานในสถานกงสุลในยุโรป

โดยเหตุที่ Hawthorne มีบรรพบุรุษเป็นพวก Puritans ดังนั้นเขาจึงมีความสนใจ และ กระตือรือร้นที่จะค้นคว้าหาความรู้ และทำความเข้าใจในประวัติศาสตร์ของ New England ในสมัย เป็นอาณานิคม โดยเฉพาะบทบาทของพวก Puritans เพราะเขามีความเคลือบแคลงเกี่ยวกับ หลักการของพวก Puritan และพบว่าการอดกลั้นแบบเก่าเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา แต่เขาก็เห็นด้วย กับบรรพบุรุษที่ควรจะให้ ความสนใจกับปัญหาของความชั่วร้าย ธรรมชาติของบาป ความขัดแย้ง ระหว่างความภาคภูมิใจกับความถ่อมตน รวมทั้งความรับผิดชอบในด้านศีลธรรมและสังคม สิ่งเหล่านี้ มีส่วนในการกำหนดชะตาชีวิตมนุษย์ อย่างไรก็ตามเขามีได้สนใจปัญหาในฐานะ the moralist เขาเป็นเพียง “psychological type of literary artist” ที่พยายามจะวิเคราะห์ “the inner life, the work of human heart and will”¹ สิ่งเหล่านี้จะเป็นหัวใจสำคัญในผลงานส่วนใหญ่ของเขา

ในด้านการเขียนนวนิยายของ Hawthorne เขาได้รับอิทธิพลจาก Sir Walter Scott ในการ เขียน historical romance เพื่อเล่าถึงประวัติศาสตร์และเชิดชูประเทศชาติของตน นอกจากนี้เขายัง มีความประทับใจในผลงานของ Spenser และ Bunyan ที่มีลักษณะเป็น allegory เพราะทำให้มี โอกาสเขียนบรรยายภาวะจิตใจของตัวละครได้ง่ายเข้า Hawthorne จึงได้นำเอาแนวการเขียนทั้ง สองชนิดมาผสมผสานกันในการผลิตผลงานของเขา ฉะนั้นผลงานของเขาจึงมีสองลักษณะ กล่าวคือ “half of him entered the world of allegory... The other half remained in the ordinary world, closely interested in the gestures and motives of his fellow-men and in the look of their New England world.”²

นวนิยายเรื่องแรกที่ Hawthorne เขียนคือ Fanshawe (1828) ซึ่งมีลักษณะเป็น Gothic romance แต่ไม่ได้รับความสำเร็จนัก เขาจึงได้เว้นระยะไปเป็นเวลานานก่อนที่จะเขียนเรื่อง **The Scarlet Letter** (1850) อันเป็นผลงานชิ้นเอกของเขา นวนิยายเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นภาพ สังคม Puritan ใน New England สมัยเป็นอาณานิคม Hawthorne แสดงให้เห็นว่าปัญหาความ ขัดแย้งระหว่างบุคคลกับกฎเกณฑ์ของสังคมที่เคร่งครัดในระเบียบประเพณี อาจก่อให้เกิดปัญหา

¹Ibid.. p. 593.

²Marcus Cunliffe, The Literature of the United States, p. 106.

ต่าง ๆ ในชีวิตมนุษย์ได้มากมาย เช่น ความผิด มนุษยธรรม ความรัก และความเห็นอกเห็นใจ การให้อภัย สภาพหน้าไหว้หลังหลอกของสังคมที่เคร่งศาสนา Hawthorne ต้องการวิจารณ์ความบีบคั้นของสังคม Puritan ในสมัยนั้นที่กีดกันอิสรภาพของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นในรูปของการกระทำ การพูดจา หรือความคิดอ่าน วิธีการสำคัญที่เขาใช้อภิปรายปัญหาต่างๆ เหล่านี้ก็คือการสอดแทรกสัญลักษณ์ไว้ในที่ต่างๆ ในหนังสือได้อย่างดีมาก

ในเรื่อง **The House of the Seven Gables** (1851) Hawthorne ได้เขียนในแนว Gothic romance แต่มีจุดประสงค์ในการวิจารณ์สภาพสังคม Puritan เช่นเดียวกัน นวนิยายเรื่องนี้แสดงให้เห็นประวัติอันลึกลับของบรรพบุรุษ และการดิ้นรนของสมาชิกครอบครัวในยุคหลังที่พยายามขจัดพันธะต่าง ๆ จากอดีต และหนีมาสู่อิสรภาพของโลกภายนอก Hawthorne ได้บรรยายให้เห็นภาพบ้านใหญ่โตที่มีลักษณะเก่าและมืดทึบที่ขัดกับความเจริญของโลกภายนอก

The Blithedale Romance (1852) สะท้อนให้เห็นประสบการณ์ของ Hawthorne เมื่อใช้ชีวิตอยู่ใน Brook Farm Community ในเรื่องนี้ Hawthorne ได้วิจารณ์สภาพบางอย่างที่เขาไม่เห็นด้วย และอธิบายถึงสาเหตุของความล้มเหลวของประชาคมนั้น

ส่วน **The Marble Faun** (1860) เป็นเรื่องที่เขาเขียนขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในยุโรป ในนวนิยายเรื่องนี้ Hawthorne ได้ใช้ยุโรปเป็นฉากในการดำเนินเรื่อง แต่จุดสำคัญของเรื่องคือการพยายามวิเคราะห์ภาวะจิตใจของตัวละคร เช่น ความเปลี่ยนแปลงในจิตใจเมื่อรู้ตัวว่ากระทำผิด ผลสะท้อนที่เกิดจากการทุกข์ทรมานนั้น

กล่าวโดยทั่วไป ผลงานของ Hawthorne ส่วนใหญ่จะสะท้อนให้เห็นประวัติของพวกเขา Puritans ปัญหาความรับผิดชอบด้านศีลธรรมและสังคม ในความเห็นของเขาศัตรูสำคัญของมนุษย์เราคือ การขาดขันติ สภาพความหน้าไหว้หลังหลอกที่ทำให้เราไม่ยอมรับรู้ในบาป และความโลภที่ทำให้ไม่รู้สึกละอายในความรื่นเริงต่างๆ ทางออกที่ดีที่สุดสำหรับมนุษย์เรา คือ การหันเข้าหาธรรมชาติและอาศัยความสวยงามเหล่านั้น ทำให้เราเป็นอิสระจากความรู้สึกผิดของเรา ซึ่งมีใช่บาปสิ่งนี้เป็นวิธีที่ Hester Prynne ตัวเอกในเรื่อง **The Scarlet Letter** ใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างสงบของเธอ แม้จะถูกสังคมลงโทษโดยการให้ใส่เสื้อปักอักษรตัว A เพื่อประจานความผิดของเธอ

นักเขียนคนสำคัญอีกคนในยุคนี้ คือ Herman Melville (1819-89) เขาเกิดในตระกูลที่มีฐานะดีพอควร แต่ต่อมาบิดาประสบความล้มเหลวทางธุรกิจและเสียชีวิตตั้งแต่เขาอายุเพียง 15 ปี เขาจึงต้องหาเลี้ยงตนเอง โดยการรับจ้างทำงานชนิดต่าง ๆ เช่น เสมียน กรรมกร ครู เด็กรับใช้บนเรือ เมื่ออายุได้ 20 ปี จึงได้ทำงานเป็นกะลาสีเรือ และได้ทำงานใช้ชีวิตในทะเลเป็นเวลาอีกหลายปี ประสบการณ์ในช่วงนี้ถือได้ว่ามีคุณค่าต่องานเขียนของ Melville ในระยะต่อมามาก เพราะส่วนใหญ่แล้วผลงานของ Melville จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยทางทะเล จนกระทั่งเขาได้รับการยกย่องว่าเป็น “the literary discoverer of the South Seas”

สำหรับผลงานของ Melville อาจแบ่งได้เป็น 3 สมัย คือ

- *Romances of Experience* เป็นงานเขียนในระยะแรก ซึ่ง Melville ได้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เขาได้รับสมัยทำงานเป็นกะลาสีเรือท่องเที่ยวไปในทะเล นวนิยายในระยะนี้มีอยู่ด้วยกันหลายเรื่อง เริ่มด้วย **Typee** (1946) ซึ่งเขียนในทำนองบันทึกเหตุการณ์ บรรยายสภาพการใช้ชีวิตบนเกาะ จุดเด่นของเรื่องนี่คือ การเน้นความแตกต่างระหว่าง “the vices of civilization and the virtue of the supposedly barbarous natives who are a beautiful and carefree group”¹ Melville ต้องการจะวิจารณ์อารยธรรมของคนผิวขาว และวัฒนธรรมของชาวเกาะที่ห่างไกลความเจริญ

Omoo (1844) เป็นนวนิยายอีกเรื่องหนึ่งที่เขียนในทำนองเดียวกัน ในเรื่องนี้แสดงให้เห็นภาพการที่ชาวเกาะถูกทำลายจากอารยธรรมของคนผิวขาว

Redburn (1840) สะท้อนให้เห็นประสบการณ์ครั้งแรกในชีวิตการทำงานบนเรือของ Melville เขาได้แสดงให้เห็นว่า ความฝันที่วาดไว้อย่างสวยหรูกับสภาพชีวิตบนเรือนั้นห่างไกลกันมาก

White Jacket (1850) เป็นภาพชีวิตบนเรือรบอเมริกัน

- *Romances of Imagination* เป็นผลงานเขียนในระยะหลังของ Melville เมื่อเขาได้มีโอกาสศึกษาผลงานของนักเขียนคนอื่น ๆ รวมทั้ง Hawthorne ด้วย เขาจึงหันมาสนใจที่จะเขียนนวนิยายซึ่งแฝงความหมายลึกซึ้งกว่าการบรรยายประสบการณ์เท่านั้น ผลงานในระยะนี้ของเขา แม้จะยังใช้วัตถุดิบเช่นเดิม แต่ก็ได้แสดงถึง “an attempt to transcend phenomenal world—to give more reality than real life itself can show.” ฉะนั้นผลงานของเขาจึงมีลักษณะเป็น “a huge exploration of the historical and psychological origin and destroy gods and heroes” นอกจากนี้เขายังแทรกการใช้ symbolism และ allegory เพื่ออภิปรายหลักปรัชญา และข้อคิดเห็นของเขาเกี่ยวกับศาสนา

นวนิยายเรื่องแรกที่เขียนในทำนองนี้ คือ **Mardi** (1849) ซึ่งบรรยายการผจญภัยในทะเลได้ เช่นเดียวกับนวนิยายในระยะแรก ๆ แต่ Melville ได้วาดภาพของทะเลตามความเป็นจริง เพื่อเปรียบเทียบกับทะเลที่แฝงอยู่ในจิตใจมนุษย์เรา การผจญภัยของตัวละครในเรื่องก็คือ การผจญภัยของมนุษย์เราที่ต้องการจะแสดงหาอุดมการณ์ หรือสัจธรรมที่แท้จริง

Moby Dick (1851) เป็นนวนิยายเรื่องเอกของเขา นวนิยายเรื่องนี้บรรยายถึงการผจญภัยของเรือล่าปลาวาฬลำหนึ่ง ซึ่งต้องอับปางลงเพราะปลาวาฬยักษ์ที่มีสมญาว่า Moby Dick สำหรับ plot ของนวนิยายเรื่องนี้ คือ การต่อสู้อย่างไม่มีที่สิ้นสุดระหว่างความดีและความชั่วร้าย ความไม่ไยดีของธรรมชาติต่อชีวิตมนุษย์ Melville ได้แสดงให้เห็นปัญหาความขัดแย้ง โดยการใช้สัญลักษณ์

¹Ibid., p. 116

เช่น *The White Whale* เป็นตัวแทนของธรรมชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสลับซับซ้อน ไม่สามารถเข้าใจได้ และเป็นสิ่งอันตรายมากในสายตาของ Ahab ตัวละครเอก *the white Whale* เป็นตัวแทนของความชั่วร้าย

จากนวนิยายเรื่องนี้แสดงให้เห็นหลายอย่างคล้ายคลึงกับ Hawthorne โดยเฉพาะในแง่ที่ให้ความสำคัญกับปัญหาความชั่วร้าย นอกจากนี้ยังแสดงถึงความสนใจในสังคม Puritan ด้วย เขาได้นำเอาชื่อจากคัมภีร์ไบเบิลที่นิยมใช้กันใน New England มาใช้เป็นชื่อตัวละครส่วนใหญ่ในนวนิยายเรื่องนี้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า Melville อาจจะต้องการวิจารณ์สภาพสังคม Puritan ด้วย เพราะลักษณะหลายอย่างของ Ahab สะท้อนให้เห็นสภาพของสังคม Puritan เช่น การไม่ยอมรับขีดจำกัดของมนุษย์ ธรรมชาติของการทำลายตัวเอง โดยการแก้แค้น เป็นต้น

จุดเด่นอีกอย่างหนึ่งในนวนิยายเรื่องนี้ คือความสามารถในการใช้ภาษาของ Melville ซึ่งมีลักษณะคล้าย prose poem ภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นภาษาโบราณ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเขียนเรื่อง นอกจากนี้ก็ยังใช้ภาษาพูดของพวกกะลาสีด้วย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้มีผู้วิจารณ์ว่า นวนิยายเรื่องนี้ค่อนข้างจะอ่านเข้าใจยาก อย่างไรก็ตามภาษาที่ใช้ในนวนิยายเรื่องนี้ถือได้ว่าเป็นภาษาร้อยแก้วที่ไพเราะมาก นอกจากนี้ Melville ยังได้นำเอาเทคนิคใหม่ๆ มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น dramatic, soliloquies เป็นต้น

Pierre (1852) แสดงถึงความสับสนระหว่างความดีกับความชั่วร้าย ซึ่งบางทีก็ยากที่จะแยกออกจากกัน นอกจากนี้ยังสะท้อนถึงสภาพอารมณ์ของ Melville ในขณะนั้นด้วย ในระยะที่เขียนเรื่องนี้ Melville เกิดความสับสนเพราะต้องประสบความผิดหวัง และความล้มเหลวในด้านอาชีพ และสถานภาพในสังคม

- นวนิยายในระยะหลัง หลังจากที่ Melville ประสบความสำเร็จจากการเขียนเรื่อง **Moby Dick** แล้ว ผลงานในระยะต่อมา มีคุณภาพตกต่ำลง ทำให้ผลงานของเขาไม่ได้รับความนิยมนัก เขาได้พยายามเขียนนวนิยายออกมาอีกหลายเรื่อง เช่น **Israel Potter** (1855) เป็น historical romance เรื่อง **The Confidence Man** (1857) แสดงถึงความสับสนด้านศีลธรรมในสังคม ซึ่งมีความขัดแย้งระหว่างความคิดและความเชื่อกับการปฏิบัติจริง จนในบางครั้งทำให้เกิดสับสนว่า สิ่งใดคือสิ่งที่น่าเชื่อถือจริงๆ

Harriet Beecher Stowe (1811-96) เป็นชาว New England โดยกำเนิด แต่ได้อพยพไปอยู่ที่ Cincinnati, Ohio เป็นเวลานานถึง 18 ปี จึงทำให้มีโอกาสได้พบเห็นสภาพการใช้ชีวิตของพวกทาสแรงงาน และได้พบปะกับชาวอเมริกันทั้งฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ สิ่งเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้เขียนหนังสือ เพื่อ “to awaken sympathy and feeling for the African race, as they exist among us; to show their wrongs and their sorrows, under a system so necessarily

cruel and unjust as to defeat and do away with all that can be attempted for them.”¹

เมื่อเธอได้กลับมาใช้ชีวิตอย่างสงบอีกครั้งใน New England เธอก็ได้เริ่มผลงานชิ้นสำคัญของเธอ คือ **Uncle Tom's Cabin** (1852) โดยมีจุดประสงค์ที่จะโจมตีระบบทาส และพยายามทำให้คนอเมริกันทางภาคเหนือเข้าใจถึงปัญหานี้ เพื่อจะได้มีการเคลื่อนไหวเพื่อปกป้องสิทธิของเพื่อนมนุษย์ นอกจากนี้เธอยังต้องการสะท้อนให้เห็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นปัญหาสากล เช่น การทารุณต่อผู้ด้อยกว่า ความหวาดกลัวของมนุษย์เมื่อต้องเผชิญกับความตาย ปัญหาการพรากแม่ลูก เป็นต้น

หนังสือเล่มนี้ได้รับความนิยมมากทั้งในและนอกประเทศ ทั้งนี้ก็เพราะเขียนออกมาในเวลาที่เหมาะสม ถึงแม้ว่าหนังสือเล่มนี้จะมีข้อบกพร่องบ้างถ้าพิจารณาในด้านของโครงสร้าง หรือศิลปะของการเขียน แต่ก็มีคุณค่าในแง่ของความจริงใจทางฝ่ายผู้เขียน ที่มุ่งจะเรียกร้องให้เกิดความเห็นอกเห็นใจ และมีการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติต่อทาสที่ถูกใช้แรงงานเยี่ยงสัตว์ทั้ง ๆ ที่พวกเขาที่เป็นมนุษย์เช่นกัน

นอกจากนวนิยายเรื่องนี้ Mrs. Stowe ได้เขียนนวนิยายอีกเรื่องในลักษณะเดียวกัน คือ **Dred** (1856) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนขึ้นในด้านศิลปะการประพันธ์ แต่เรื่องนี้ไม่ได้รับความนิยมนัก

ส่วนผลงานชิ้นอื่น ๆ ของเธอสะท้อนถึงความทรงจำในวัยเด็กของเธอเกี่ยวกับภาพ New England เช่น **The Minister's Wooing** (1859); **The Pearl of Orr's Island** (1862); **Old Town Folks** (1869) ซึ่งเป็นนวนิยายที่แสดงถึงภาพการดำรงชีวิตในไร่นา หมู่บ้านชาวประมงของ New England การเขียนในลักษณะนี้แสดงถึงความสนใจในการเสนอภาพลักษณะเฉพาะประจำถิ่น ซึ่งวิวัฒนาการมาเป็น “local colorism” ที่เป็นนิยมกันมากในระยะต่อมา

III. THE PERIOD AFTER THE CIVIL WAR

ในช่วงระยะนี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงในอเมริกาอย่างมากมาย เริ่มต้นด้วยปัญหาเรื่องทาสที่ทำให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงระหว่างฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ อันนำไปสู่สงครามกลางเมืองในระหว่างปี 1861-1865 ซึ่งนับเป็นประสบการณ์อันน่าขมขื่นต่อคนอเมริกันทั้งหมด หลังจากสงครามสงบ การพัฒนาประเทศมุ่งไปในทางอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้อเมริกาเปลี่ยนจากประเทศที่ประกอบเกษตรกรรมเป็นหลัก มาเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ยิ่งใหญ่ภายในเวลาอันรวดเร็ว ความเคลื่อนไหวนี้มีผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิตของคนอเมริกันโดยส่วนรวมอย่างมาก ในทางสังคมผู้คนได้อพยพจากชนบทเข้าสู่ตัวเมือง เพื่อแสวงหาโชคด้านเศรษฐกิจ แต่ก็มีเพียงคนกลุ่มน้อยที่มีความสามารถ โอกาสอำนวย และโชคเข้าข้าง จึงทำให้สามารถก่อร่างสร้างฐานะ ประสบ

¹Darrel Abel, *American Literature*, Vol. 2. p. 233

ความสำเร็จในทางเศรษฐกิจ และสามารถเขยิบฐานะในสังคมได้ ส่วนคนอื่นจำนวนมากต้องประสบความล้มเหลว นอกจากนี้สภาพการแก่งแย่งชิงดีในทางเศรษฐกิจนี้ เป็นสภาพการต่อสู้ที่เหี้ยมโหดไร้มนุษยธรรม คนที่มีฐานะดีมักจะไม่สนใจที่จะให้ความปรานี หรือแบ่งปันผลประโยชน์ที่ตนกอบโกยมาได้จากความมั่งคั่งของประเทศไปสู่ผู้ที่มีฐานะด้อยกว่าตนเลย ฉะนั้นจึงเกิดมีช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจน ซึ่งนับวันช่องว่างนี้ก็ห่างไกลกันไปทุกที สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้คนส่วนใหญ่ฟังเสียงแต่จะแสวงหาความมั่งคั่งทางด้านวัตถุแต่เพียงอย่างเดียว ฉะนั้นจึงละเลยความสำคัญด้านจิตใจ และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน สภาพเหล่านี้ทำให้สังคมไม่น่าอยู่ เพราะขาดความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน มุ่งแต่จะแก่งแย่งชิงดีกันเท่านั้น ศีลธรรมเสื่อมโทรมลง ศาสนาก็กลายเป็นเรื่องฉาบฉวยมากกว่าจะเป็นนับถือด้วยความเลื่อมใสศรัทธา และยึดถือปฏิบัติอย่างจริงจัง

ทางด้านวรรณกรรมระยะนี้ ผลงานส่วนใหญ่จะเขียนเป็นแบบร้อยแก้ว จึงนับได้ว่าเป็นยุคแห่งความยิ่งใหญ่ของร้อยแก้ว นักเขียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ในแง่มุมต่าง ๆ จึงทำให้มีวัตถุดิบมากมาย ผลงานส่วนใหญ่จะสะท้อนให้เห็นความพยายามของนักเขียนที่จะบันทึกความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และปัญหาต่าง ๆ ในสังคม สำหรับเนื้อหาสาระจะแตกต่างกันไปตามความสนใจของนักเขียน และทัศนคติของเขาที่มีต่อโลกและชีวิตปัจจัยอีกอย่างที่มีอิทธิพลต่อนักเขียนในสมัยนี้คือ แนวความคิดแปลกใหม่ที่รับมาจากประเทศในยุโรปด้วย กล่าวโดยทั่วไปผลงานในระยะนี้อาจแบ่งได้เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 3 กลุ่ม ดังนี้

Local Color Movement

ในระยะหลังสงครามกลางเมืองในอเมริกา นักเขียนกลุ่มหนึ่งเกิดความรู้สึกไม่พอใจกับสภาพความเป็นไปในปัจจุบัน ซึ่งเต็มไปด้วยความเสื่อมโทรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และจิตใจ อันเป็นผลจากสงคราม และความขัดแย้งด้านอุดมการณ์ของคนในชาติ พวกเขาจึงพยายามหาเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจ สิ่งหนึ่งที่เขามองเห็น คือ การถอยไปสู่อดีต เพื่อนำเอาสภาพรุ่งเรืองนั้นมาเป็นเครื่องปลอบประโลมใจต่อสภาพความคับแค้นในปัจจุบัน และนำมาเป็นวัตถุดิบในการเขียนหนังสือ นอกจากนี้ยังต้องการนำเอาภาพในอดีตมาเป็นกระจกส่องให้เห็นแนวทางสำหรับอนาคตด้วย แต่ในการเขียนนั้นเขาจะเปลี่ยนภาพในอดีตให้เป็น myth โดย “The idealization of a past time—usually real; but almost always exaggerated into a myth—when the particular region enjoyed certain advantages, benefits or the presence of great man.”¹

¹Jay Martin, *Harvests of Change*, p. 87

ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่ง คือนักเขียนเหล่านี้ให้ความสำคัญในการให้รายละเอียดของลักษณะเฉพาะประจำแต่ละท้องถิ่น เช่น สภาพภูมิประเทศ วัฒนธรรม ประเพณีนิยม การประกอบอาชีพ ลักษณะนิสัยใจคอ รวมทั้งภาษาถิ่น เพื่อชี้ให้เห็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น ซึ่งทำให้แตกต่างจากท้องถิ่นอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะพวกเขาเห็นว่า “นวนิยายประจำชาติอเมริกา” ควรจะมีลักษณะเป็น “การเขียนประจำท้องถิ่น” ดังเช่นที่ Hamlin Garland กล่าวว่า “the similarities do not please, do not forever stimulate and feed as do the differences” ผลงานในลักษณะนี้จะทำให้คนอเมริกันในเขตต่างๆ ได้ทราบถึงความแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่นที่ อันอาจนำไปสู่ความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ และความสามัคคีในชาติด้วย

กล่าวโดยสรุป the local color movement เป็นแนวการเขียนแบบใหม่ที่แพร่หลายหลังสงครามกลางเมือง ลักษณะการเขียนเป็นการผสมผสานระหว่างแนวความคิด 2 แบบ คือ romanticism ในแง่ที่ให้ความสนใจกับการขีดรูปภาพในอดีตที่รุ่งเรือง และแทรกจินตนาการให้ภาพเหล่านี้มีสีสันเกินกว่าความเป็นจริง แนวความคิดอีกลักษณะคือ realism ในแง่ที่นักเขียนจะให้ความสำคัญต่อการเสนอรายละเอียดที่ทำให้ผู้อ่านมองเห็นเอกลักษณ์ของพื้นที่เขตต่างๆ สำหรับงานเขียนในลักษณะนี้แบ่งได้เป็น 3 กลุ่มย่อย คือ

1. **The South** นักเขียนในกลุ่มนี้มองเห็นว่าดินแดนภาคใต้จะต้องมีการเริ่มต้นกันใหม่อีกครั้ง เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในภาคใต้ได้เปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิง กลุ่มคนที่มีฐานะมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมในอดีตได้เสื่อมสภาพไป โดยสูญเสียทั้งทรัพย์สินและอำนาจทางการเมือง สิ่งที่เคยมีค่าและเป็นหลักประกันความมั่งคั่งในชีวิตได้กลายเป็นสิ่งไร้ค่า ภาพ “feudal image of the plantation” ซึ่งเคยเป็น myth ที่สะท้อนความรุ่งเรืองของคนในภาคใต้ได้สูญหายไปหมด ไร่นาที่กว้างใหญ่ และอุดมสมบูรณ์ได้ถูกทิ้งให้รกร้าง ตึกรามบ้านช่องที่สง่างามได้ถูกทำลายเสียหาย ในระยะนี้คนในภาคใต้มีแนวความคิดแตกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งมองเห็นว่าความเสื่อมโทรมนี้ เป็นผลจากการกระทำของ the Old South ผู้ซึ่งสมควรจะต้องรับผิดชอบต่อเรื่องที่เกิดขึ้น และควรจะถูกกำจัดให้หมดสิ้น ส่วนอีกกลุ่มมองเห็นว่าไม่ควรสนใจกับอดีต แต่ควรมุ่งหน้าสู่อนาคตเพื่อสร้างดินแดนภาคใต้ขึ้นมาใหม่

สำหรับนักเขียนส่วนใหญ่มีความหวังว่า ในอนาคตดินแดนภาคใต้จะต้องรุ่งเรืองขึ้นมาอีกครั้ง เช่น Lanier เห็นว่าควรจะมีการฟื้นฟูภาคใต้ขึ้นมาใหม่ ให้สอดคล้องกับอุดมการณ์ของประชาธิปไตย ส่วน Harris เห็นว่าควรจะเปลี่ยนแนวความคิด หันไปสร้าง New South ให้เจริญทางอุตสาหกรรม ส่วน Cable เห็นว่าภาพ the Old South นั้นมีประโยชน์ เพราะจะช่วยสะท้อนความยุ่งยากของอนาคตได้ในแง่ที่นักเขียนทั้งหมดมีความเห็นตรงกันว่า ฝันดีนั้นหากไม่ควบคุมให้ดี ก็อาจจะนำไปสู่ฝันร้ายได้ เช่น อดีตที่ผ่านมา

¹ibid

Sidney Lanier (1842–81) เป็นทั้งกวีและนักเขียนนวนิยายคนสำคัญของภาคใต้ นวนิยายเรื่องเอกของเขา คือ **Tiger Lilies** (1967) เป็นเรื่องของสงครามแสดงให้เห็นสถานภาพที่ด้อยของภาคใต้ ในเรื่องนี้เขาได้ใช้ romantic theme และแทรก allegory แสดงให้เห็นธรรมชาติ 2 ด้านของมนุษย์ คือ สิ่งที่ปฏิบัติในชีวิตทางโลกกับอุดมคติ โดยผ่านตัวละคร 2 คน คือ Philip Sterling เป็นตัวแทนของมนุษย์ในความเป็นจริง ส่วน Paul Rubetsahl เป็นตัวแทนของอุดมคติ

Lanier ได้แสดงความเห็นว่า ควรจะมีการแก้ไขสภาพความขัดแย้งต่าง ๆ ด้วยวิธีประนีประนอม ซึ่งแม้ว่าจะเป็นการอภัยยศ หรือเป็นการลดศักดิ์ศรีลงไป หรือเป็นการทำร้ายจิตใจตนเองก็ตาม แต่วิธีนี้จะช่วยขจัดความเกลียดชังลงไปได้มาก โดยเฉพาะในด้านวรรณกรรม Lanier มีทัศนะว่า “Art will have nothing to do with hate”¹ โดยเหตุนี้ผลงานของ Lanier จึงเป็นที่ชื่นชอบของทั้งฝ่ายใต้และฝ่ายเหนือ เพราะสะท้อนให้เห็นความใจกว้างของเขา

George Washington Cable (1844–1925) มีความแตกต่างจากนักเขียนภาคใต้บางคน ที่ผลิตวรรณกรรม เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งเกี่ยวกับระบบทาสไปสู่ความเพ้อฝัน โดยพยายามขีดขูและยึดมั่นใน the Old South เป็นแนวทางไปสู่อนาคต สำหรับ Cable มีความเห็นว่า ไม่ควรมีการแบ่งเป็น the Old South หรือ the New South ดินแดนภาคใต้ควรมีเพียงแบบเดียวเท่านั้น

ในนวนิยายเรื่อง **The Grandissimes** (1880) Cable แสดงให้เห็นความขัดแย้งระหว่างร่างกายและจิตใจของชาวใต้ โดยนำเอาเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ภาคใต้เกี่ยวกับ Louisiana ในปี 1803 ซึ่งกำลังเปลี่ยนจากการเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศสมาเป็นรัฐหนึ่งของอเมริกา ในเรื่องนี้ แสดงให้เห็นความแตกต่างของความคิดและประเพณีนิยมของยุโรปกับอเมริกา เช่น ระบบขุนนางกับประชาธิปไตย เรื่องไสยศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ ลัทธิศาสนาและภาษาพูด เป็นต้น ความแตกต่างในด้านอารยธรรมเหล่านี้ ปรากฏตั้งแต่ระดับสังคม ครอบครัว และบุคคล แต่ในที่สุดคนสมัยนั้นก็สมารถประนีประนอมเข้าหากันได้ Cable นำเอาเหตุการณ์ตอนนั้นมาเขียน เพื่อสะท้อนให้คนรุ่นเดียวกับเขาได้เห็นตัวอย่างจากอดีตว่า ไม่ว่าจะมีความแตกต่างนั้นจะมีมากน้อยเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าทุกคนขจัดอคติส่วนตัวลงได้ และสามารถจะแสดงเจตนาดีออกมา ปัญหาเหล่านั้นก็จะถูกขจัดไปได้ แต่ถ้าเรามัวแต่ยึดมั่นในอุดมการณ์ของเรา โดยไม่ยอมโอนอ่อนเข้าหากันก็ย่อมจะทำให้ความขัดแย้งนั้นพอกพูนขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากนี้ Cable ยังต้องการแสดงให้เห็นอีกว่า ครอบครัวที่เคยใหญ่โตรุ่งเรืองด้วยทรัพย์สินเงินทองและอำนาจวาสนา เช่น ครอบครัวของ Grandissimes ในเรื่องก็ย่อมจะมีวันเสื่อมลงได้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกิดขึ้น สภาพเหล่านี้คล้ายคลึงกับสิ่งที่ชาวภาคใต้ประสบเมื่อสงครามกลางเมืองยุติลง

¹Darrel Abel, *American Literature*, Vol. 2. p. 504.

Lover of Louisiana เป็นนวนิยายอีกเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามของกลุ่มคนที่มุ่งจะสร้างความเจริญให้กับดินแดนภาคใต้ โดยพยายามฟื้นฟูด้านอุตสาหกรรมและการค้า

2. **The West** ระยะเวลาหลังสงครามดินแดนภาคตะวันตกที่ยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักได้กลายเป็น a “Promised Land” เพราะเป็นดินแดนที่ยังอุดมสมบูรณ์เหมาะในการทำไร่นา และคอกปศุสัตว์ เป็นดินแดนแห่งการเผชิญโชค และเหมาะกับผู้ประสงค์จะก่อสร้างตัว แต่ราวปี 1870 สภาพบ้านเมืองเปลี่ยนไปเนื่องจากที่ดินว่างเปล่าถูกจับจองหมด myth ของภาคตะวันตกเกี่ยวกับการผจญภัยแสวงหาโชค และการตั้งรกรากในที่ดินที่อุดมสมบูรณ์ก็ได้สลายไป ผู้คนจึงพากันอพยพกลับไปยังภาคตะวันออก ส่วนพวกที่เหลือก็รวมตัวกับกลุ่มผลประโยชน์ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ และการเมือง

นักเขียนในขณะนี้ จึงเขียนนวนิยายที่ “rejoiced bitterly in the fall of man”¹ ในลักษณะนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็น realist แต่ในขณะเดียวกันพวกเขาก็พยายามแสวงหา “new system of myth and romance” หรือ “resorting to the objectivity of historical research and writing”²

นักเขียนคนสำคัญของภาคตะวันตกคนหนึ่ง คือ Edward Eggleston (1837-1902) เขาได้เขียนนวนิยายไว้หลายเรื่องที่สะท้อนให้เห็นภาพชีวิตที่แท้จริงของภาคตะวันตก ในนวนิยายของเขา Eggleston จะพยายามขจัดความเลวร้ายต่างๆ ออกไป เพื่อให้ทำให้มองเห็นสภาพที่เป็นเสมือนสวรรค์ของภาคตะวันตก นวนิยายเรื่องแรกคือ **The Hoosier Schoolmaster** (1871) ซึ่งแสดงให้เห็นความอดสาหัสของ Eggleston ในการบันทึก The Hoosier dialect อันเป็นภาษาถิ่นของบริเวณป่าไม้แถบ Decatur County ใน Indiana นอกจากนี้เขาได้บรรยายได้อย่างชัดเจนถึงสภาพชีวิตของผู้คนในแถบนั้น สภาพภูมิประเทศ บรรยากาศ ประเพณีนิยม ในเรื่องนี้เขาได้แสดงให้เห็นความสำคัญของความคิดริเริ่มที่อาจสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามได้ Ralph ตัวละครเอกเป็นผู้ที่มาจากเมืองที่เจริญแล้ว และได้สมัครไปสอนที่ Flat Creek ซึ่งคิดว่าเป็นสวรรค์กลางป่าเขา แต่กลับพบว่าดินแดนนั้นเป็นเสมือนนรกเต็มไปด้วยความแห้งแล้ง ผู้คนก็ไม่มีมิตรแต่ในที่สุดเขาก็ปรับตัวได้เผชิญกับความจริงและตั้งความหวังที่จะพยายามพัฒนาดินแดนนั้น เขาจึงได้พบกับความสุขในที่สุด

ใน **The Mystery of Metropolisville** (1873) เป็นสภาพ bloomstown ใน Minnesota ระหว่างปี 1856 ส่วน **The Circuit Rider** (1874) เป็นภาพเกี่ยวกับชีวิตในภาคตะวันตกอีกลักษณะหนึ่ง

Edgar Watson Howe (1853-1934) เป็นนักเขียนที่มีผลงานเป็นที่ประทับใจของนักเขียนร่วมสมัยของเขาหลายคน เช่น Cable, Harris รวมทั้ง Mark Twain ซึ่งได้วิจารณ์ว่า

¹Jay Martin, *Harvests of Change*, p. 105

²Ibid, p. 111.

Howe สามารถวาดภาพ “the picture of the arid village life is vivid, and what is more, true.”¹

ในเรื่อง **The Story of a Country Town** (1883) เขาได้แสดงถึงภาพความฝันของเกษตรกรที่ต้องแหลกสลายไป และถูกทอดทิ้งให้ใช้ชีวิตบนดินแดนที่ว่างเปล่า ผลงานส่วนใหญ่ของเขาจะสะท้อนภาพชีวิตของชาวตะวันตก แม้ว่าบางครั้งเขาจะแทรก romantic elements ลงไปในนวนิยายของเขา เพื่อให้สอดคล้องกับสมัยนิยม แต่ส่วนใหญ่แล้วนวนิยายของเขาจะแสดงให้เห็นอารมณ์หมัดหวัง และความว่างเปล่าที่พบเห็นในชีวิตจริง ดังเช่น ในนวนิยายเรื่อง **Country Town Sayings** (1911); **The Anthology of Another Town** (1920) และ **Plain People** (1929)

สำหรับนักเขียนภาคตะวันตกที่มีผลงานมากมายได้แก่ Hamlin Garland (1860) งานเขียนของเขาจะมีลักษณะผสมผสานระหว่าง romanticism และ realism ในแง่ที่ว่าบางครั้งเขาจะเสนอผลงานที่แสดงความรักและความฝันถึงยุคทองในอดีตที่ผ่านมาแล้ว โดยไม่หันมามองสภาพปัจจุบัน แต่ในบางครั้งผลงานของเขาก็แสดงถึงสภาพปัจจุบันที่น่าเบื่อหน่าย แต่ก็ตั้งความหวังว่าอนาคตคงจะดีกว่านี้ ผลงานของเขาอาจแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

- ชุด Main-Travelled Roads ซึ่งหมายถึง หนังสือรวมเรื่องสั้น และนวนิยายเรื่อง **Prairie Folks** (1893); **The Roadside Meetings** (1930) และ **Rose of Dutcher's Cooly** (1895) ในผลงานชุดนี้ Garland ได้เปรียบเทียบว่า ชีวิตมนุษย์เหมือนกับถนน ซึ่ง “has a dull little town at one end, and a home of toil at the other” ถนนต้องตัดผ่านท้องถนนที่ทุรกันดาร นาน ๆ ครั้งจึงจะผ่านทุ่งหญ้าอันอุดมสมบูรณ์ ชีวิตของมนุษย์ก็เช่นกันเต็มไปด้วยภารกิจอันน่าเหน็ดเหนื่อย ไม่มีวันจบสิ้น มนุษย์บางคนจึงพยายามหลีกเลี่ยงความซ้ำซากจำเจ เพื่อไปพบสภาพเดียวกันนี้ในสถานที่แห่งใหม่

- Novels of the Rockies เป็นนวนิยายผจญภัย และความรักอันสดชื่นแสดงให้เห็นภาพไร่นาในภาคตะวันตก และกองทหารม้าที่ต้องต่อสู้กับพวกอินเดียนแดง นวนิยายในชุดนี้มีหลายเรื่อง เช่น **The Eagle's Heart** (1900); **Her Mountain Lover** (1901); **The Captain of the Grey Horse Troop** (1902); **Hesper** (1903) เรื่องสุดท้ายคือ **Cavanagh, Forest Ranger** (1910)

- Middle Border Series เป็นนวนิยายเกี่ยวกับความทรงจำในอดีตเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของ Garland เอง นวนิยายชุดนี้สะท้อนให้เห็น myth of the west เกี่ยวกับการอพยพเข้าไปตั้งรกรากในดินแดนภาคตะวันตก มีอยู่ด้วยกัน 4 เรื่อง คือ **A Son of Middle Border** (1917); **A Daughter of the Middle Border** (1921); **Trail Makers of the Middle Border** (1926); และ **Back-Trailers of the Middle Border** (1928)

¹ibid, p. 127.

3. **New England** สำหรับพวก New England นั้น ยึดมั่นใน Puritan myth ซึ่งมองเห็นอเมริกาในฐานะเป็น the Promised Land สำหรับบุคคลที่ได้เลือกสรรมาแล้ว เป็นทั้งความหวังด้านวัตถุและจิตใจ การเลิกทาสถือเป็นการขจัดความชั่วร้ายอย่างหนึ่งไปจากประเทศ อย่างไรก็ตามในกลางศตวรรษที่ 19 New England ต้องประสบความเสื่อมโทรมด้านเศรษฐกิจ และสังคม เพราะผู้คนลดลงเนื่องจากเกิดการตื่นทองใน California การคมนาคมที่สะดวก การสงคราม รวมทั้งการเดินทางไปเลี้ยงชีพทางภาคตะวันตก สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือความเสื่อมของสังคม Puritan ภาพ New England ในปัจจุบันคือความเสื่อมโทรมของบ้านช่อง ธุรกิจที่ชบเซาในเมืองมีแต่คนชราและเด็ก ๆ ในภาวะเช่นนี้ สิ่งที่จะช่วยปลอบประโลมใจพวกเขาคือ การฟื้นฟู myth of mission ในฐานะเป็นศูนย์กลางพัฒนาประเทศอเมริกา

นักเขียนในระยะนี้ได้เขียนผลงานเพื่อบันทึกภาพอดีตที่รุ่งโรจน์ และความทรุดโทรมของปัจจุบัน นักเขียนนวนิยายคนสำคัญของภาคนี้คือ Sarah Orne Jewett (1849-1909) และ Mary E. Wilkin Freeman (1812-1930) ซึ่งได้เสนอผลงานสะท้อนภาพชีวิตของ New England ใน 2 ลักษณะ

สำหรับ Jewett มีความประทับใจกับภาพ New England สมัยรุ่งเรืองเรื่องการค้า ประกอบกับมีภูมิหลังที่สุขสบายเธอจึงผลิตผลงานที่สะท้อนให้เห็นภาพ New England ที่มีความสุขสงบ และเพื่อให้ “only memory of that better world survived to haunt a present that envisaged no future”¹ ลักษณะการเขียนของเธอคือ “to write ordinary life as history”² ซึ่งเป็นสิ่งใหม่ในวรรณคดีอเมริกัน

ใน **A Country Doctor** (1884) เป็นประสบการณ์ในวัยเด็ก เมื่อติดตามบิดาไปรักษาคนไข้ตามที่ต่างๆ ใน **A Marsh Island** (1885) แสดงถึงภาพชีวิตชาวไร่ ใน **White Heron** (1886) Jewett ได้แทรกการใช้สัญลักษณ์ แสดงให้เห็นความรักธรรมชาติ และความทุกข์ที่เกิดจากการใช้ชีวิตสงบสุขในชนบท ซึ่งเงินและอารยธรรมของเมืองใหม่ไม่อาจจะนำมาให้ได้ นอกจากนี้เธอจะมองข้ามโคกนาฏกรรมในชีวิต และเสนอแต่ภาพที่งดงามของ New England เท่านั้น ส่วนตัวละครก็จะมีลักษณะเป็นเพียง “simple folks, on farms and in small towns which are never far from the sea.”³

สำหรับ Freeman มีภูมิหลังตรงกันข้ามกับ Jewett เพราะกำพร้าแต่เล็ก ต้องเติบโตใน

¹Ibid., p. 143.

²Stanley M. Vogel and Ella M. Murphy, **An Outline of American Literature**, Vol. 2, p. 71.

³Marcus Cunliffe, **The Literature of the United States**, p.166.

สถานเลี้ยงเด็ก และเผชิญกับความมอดยาก งานเขียนของเธอจึงออกมาในรูปแบบ pessimistic เธอจะมีความรู้สึกไวต่อปัญหาความทุกข์ยากต่างๆ ตัวละครส่วนใหญ่จะมีความถ่อมตัว และมีชีวิตลำบาก แต่ก็พยายามรักษาความเป็นตัวของตัวเองไว้อย่างกล้าหาญ ผลงานของเธอจะสะท้อนภาพชีวิตที่มีดมน ในขณะที่ Jewett เสนอภาพชีวิตที่สดใส

นวนิยายที่เธอเขียน ได้แก่ **Pembroke** (1894); **The Portion of Labor** (1901) และ **The Heart's Highway** (1900)

Realism

ในระยะกกลางศตวรรษที่ 19 ได้มีแนวความคิดใหม่เกิดขึ้นในยุโรป โดยเริ่มที่ประเทศฝรั่งเศส จากผลงานเขียนของ Stendhal, Merimee และ Balzac แนวความคิดใหม่นี้เรียกว่า realism นักเขียนในแนวนี้จะผลิตผลงานที่เสนอ “the realities of life” ในแง่มุมต่างจากนักเขียนกลุ่มอื่น ๆ ในสมัยก่อน กล่าวคือพวกเขาจะเขียนเล่าถึงประสบการณ์ที่พบเห็นในชีวิตจริงอย่างตรงไปตรงมา ในลักษณะเดียวกับที่นักวิทยาศาสตร์เขียนรายงานผลการทดลองของเขา

สำหรับลักษณะสำคัญของ realism ก็คือ การใช้ทัศนะแบบนักวิทยาศาสตร์ในการสังเกต และวิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการจะเขียน เพื่อจะได้เสนอภาพที่ถูกต้อง นอกจากนี้พวกเขายังสนใจวิทยาการสมัยใหม่ เช่น สังคมวิทยา และจิตวิทยา เพื่อนำมาช่วยในการอธิบายตัวละครหรือสถานการณ์ในเรื่องด้วย สิ่งที่พวกเขาสนใจเขียนจะไม่มีการจำกัดขอบเขต ส่วนใหญ่เรื่องที่พวกเขาสนใจคือ สิ่งที่เกิดในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป บางทีอาจเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ เรื่องที่น่ารังเกียจ ซึ่งนักเขียนสมัยก่อนไม่ยอมเขียนถึง พวกเขาตระหนักถึงภาระหน้าที่ต่อสังคม ฉะนั้นบางครั้งเขาจึงทำหน้าที่เป็น “the Critic and interpreter of life”¹ด้วย ในด้านการสร้างตัวละคร นักเขียนอเมริกันในยุคนี้มักจะให้ความสำคัญกับการเสนอภาพตัวละครที่ประสบปัญหาความยุ่งยากในด้านเศรษฐกิจและปัญหาทางด้านศีลธรรม

สำหรับสภาพทั่วไปในอเมริกาที่อำนวยให้แนวความคิดแบบ realism เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง คือ

1. การขยายตัวไปทางภาคตะวันตก เช่น การสร้างเมือง สร้างรัฐใหม่ การขยายตัวทางการคมนาคม การพบทองใน California เป็นต้น ประสบการณ์เหล่านี้ได้ถูกถ่ายทอดมาในวรรณคดี ในรูปของการเล่าถึงการผจญภัยที่สนุกสนาน เรื่องตลกขบขัน การคุยโม้ต่าง ๆ ดังปรากฏในผลงานของ Mark Twain เป็นต้น

2. ความเจริญรุ่งเรืองของระบบอุตสาหกรรมหลังสงครามกลางเมือง ทำให้เศรษฐกิจของ

¹Sculley Bradley and others, *The American Tradition in Literature*, Vol. 2, p. 6.